

ностъ срѣщу лица не прѣдадени на съдъ, то военния съдъ е длъженъ да укаже за тѣхъ въ особено постановление, което се съобщава, чрѣзъ военния прокуроръ, за военнитѣ — на надлѣжното началство, за по-нататъшното, на законно основание, распорѣждане, а за гражданскитѣ лица — на надлѣжнитѣ граждански власти. За станалото распорѣждане, военния началникъ извѣстява военния прокуроръ“. Ето слѣдователно, че въпроситѣ, които заладохъ азъ и ония които се дискутираха отъ защитницитѣ, сж свършено различни. И ето разликата: Ако при склучването на обвинителния актъ, по погрѣшка е испустнато нѣщо отъ прѣдварителното дирение или неправилно е примѣненъ закона, то това не е прѣдлогъ за съдѣтъ да се откаже да съди, но трѣбва да си постави въпросъ за всѣка вина на подсѣдимия при едно условие, ако за подобни вини не е прѣдвидѣно по-строга наказание. Това спорѣдъ чл. 715 и 716. Но ако на съдебното слѣдствие се откриятъ данни, изобличаващи нѣкого въ съвсѣмъ чуждо за дѣлото прѣстѣпление, то чл. 737 обязва съдѣтъ, безъ да влиза въ каквито и да било издирвания по него, да съобщи чрѣзъ прокурора и пр.

Четири бѣлѣжки съмъ си направилъ по защитителната рѣчь на г-на докторъ Помяновъ, между които има една таква: подсѣдимо ли е прѣстѣплението по членъ 66 отъ Отоманския Наказателенъ Законъ? За 66 членъ остава да кажа слѣдующето: По този въпросъ говориха най-много отъ защитницитѣ, но най-добръ бѣ разгледанъ отъ г-на Бобчева. Само той даде най-правилно тълкувание на въпроса, който ни занимава. Азъ съмъ съгласенъ съ него, че 66 членъ отъ наказателния законъ е отмѣненъ съ 19 членъ отъ закона за печата. Членъ 66 е съществувалъ въ Отоманския Наказателенъ Законъ, но прѣстѣпление таквозъ не е съществувало въ турския законъ за печата, който стои нарѣдъ съ първия, тъй щото, до гдѣто не сме имали нашъ законъ за печата, 66-ия членъ е ималъ всичката си сила. Обаче, съ създаването на нашия законъ за печата, 66 членъ е отмѣненъ. Таково отмѣнение отъ теорията се допуща, макаръ и да не се съдържа изрично въ чл. 19. Азъ се съгласявамъ съ мнѣнието на г-на Бобчева, но ще настоявамъ на слѣдующето: Азъ отнемамъ обвинението наказуемо отъ 66 членъ, но не и обвинението въ прѣстѣплението, наказуемо отъ 49 членъ. Защото фактътъ, — какво руския посланикъ въ Букурещъ, Хитрово, е давалъ пари и срѣдста на Миларова, за да възбужа